Ч. 95. Субота 14 (1) мая 1910. Рік XX.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.

ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.

РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за вложенем оплати почт.

РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана 9 і в ц.к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

З парляментарних комісий. — З Угорщини. — Ворохобня Альбанців. — Вибори у Франциї.

Буджетова комісия радила над буджетом міністерства краєвої оборони. В дискусиї пп. Шрамек і Станєк заявили, що будуть голосувати против буджету, щоби зазначити своє становище до пануючої системи правительства. Окремо п. Станєк вніс резолюцию, щоби резервістів поликувано до вправ лише в окрузї свого проживаня. — П. Вукович вніс резолюцию, щоби правительство о всіх резолюциях, внесених при дискусиї, здало справу на найблизших засїданях комісиї. Вкінци по довшій дискусиї комісия приняла етат міністерства краєвої оборони і всї резолюциї, внесені при тім етатї, та перейшла до нарад над етатом міністерства публичних справ.

Справоздавець п. Шмід говорив при сїм титулї про справу допущеня дївчат до студий в державних промислових школах, а то у віддїлах будови і машин. Таке допущенє не мало би практичного значіня, бо делєґати будівничих одноголосно постановили не приймати дївчат до будівництва анї на практикантки анї на учительки анї якнебудь инакше. Бесїдник вносить кілька резолюций, між иншими і ту, щоби в державних промислових школах поліпшити платню учителям.

П. Маркль жадав, щоби утворити досьвідні стациї для промислів пивоварного, нафтового, ткацкого і автомобілевого, та більшої опіки над ремісниками.

П. Козловский виказував, що проєкт реґуляциї рік в Галичинї є одною цїлостию і длятого обкроєнє видатків на ті роботи о 830.000 К принесе шкоду для дотеперішних успіхів. Коли би ті роботи не були виконані, край буде наражений на небезпечність повений, як то показало ся при виливах Тиси і Секвани. Бесїдник жадає побільшеня числа урядників і слуг у віддїлї будови водних доріг у Львові; просить, щоби правительство попирало будову конкуренцийних доріг в Галичинї і домагає ся підвисшеня субвенций на будову громадских доріг; вкінци інтерпелює правительство що-до виконаня резолюциї в справі попираня домашнього промислу.

П. Крамарж промавляв за децентралізацию технічної служби.

П. Ґурский каже, що бракови помешкань далеко лїпше можна зарадити, коли би удїлювано диспензи від острих постанов закона о робітничих мешканях з р. 1902, між через признаванє малих субвенций будівляним товариствам. Врештї і тих субвенций не треба обмежувати до міст головних, бо й по містах провінциональних брак помешкань є ще більший.

На засїданю фінансової комісиї заступник правительства секцийний шеф Бераацкі спротивив ся внесеню п. Реннера що до зносеня горівчаного контингенту і боніфікаций від продукциї експорту спирту; на се треба згоди Угорщини, а она імовірно не пристане. Дальше бесїдник говорив за реформою податку від вина. — Секцийний шеф Райш також говорив против внесеня Реннера.

П. Діяманд виказував, як держава через боніфікациї нечувано збогачує півтора тисяча властителів більших посїлостий, котрі таким чином з гектару засадженої бульбами землї мають 23 до 26 кор. доходу. Поки держава находить ся в так скрутнім положеню фінансовім, нема потреби виплачувати людям і без того богатим такі великаньскі суми. Коли через те потерпіла би продукция спирту, то за те збільшилась би консумция бульб чи збіжа,

---

Біле чи червоне?

З нїмецкого — Лєрхенфельда.

Вузка, голими скалами замкнена долина, кілька смугів рідкого ліса, котрого вершки двигають на собі тяжку снїгову кришу, під стрімкими стїнами рвучий потік повний криги, нанесених пнїв дерева і з підмитими берегами, о котрі ледові води глухо ударяють. Куди глянути, нічого лиш пропасти, острі кінцї, щерби і камінні груди. Навіть небо видає ся між тими порізаними скалистими мурами як поторгана сїра стяжка. Але правду кажучи, не є то ніяка сїрість, лиш радше щось темного, низько нависла маса хмар, в котру врізують ся білі снїгові стяжки.

Одиноку рівну полосу, яку можна добачити в тій камінній пустини, займає зелїзниця. Малий стацийний будинок стоїть в вилупленім заливі скалистого муру, котрий здіймає ся по лївій сторонї долини над рікою. На шинах перед двірцем жде посьпішний поїзд на сиґнал до від'їзду. Кілька ламп кидає ярке сьвітло на снїг і на темний ряд возів, попри котрий снує ся кілька закутаних статий.

Одна з них в короткім мисливскім кожушку, високих чоботах, мисливских панчохах і баранковій шапцї наближає ся тепер до льокомотиви, що як страшна потвора дивить ся в пітьму огненними очима.

— Бавмґартнер — ми прочистили вам досить добре дорогу плугом, але зовсім безпечно опо не є. У Вольфґрабен висять цїлі гори снїгу на скалах. Будник ч. 67 має приказ ждати на поїзд при профілю 58·6.

— Добре, пане інжинїре — відповідає машиніст. — Вітер зовсім менї не подобає ся. Я хотїв би, щоби ми були вже в Тальгайм.... А не казав я?... Починає знов гуляти!

У воздусї проносить ся щось мов здержаний рик. Відтак слїдує сильний удар вітру і великі платки снїгу летять на горячий котел машини, де й топлять ся. В тій самій хвили роздає ся пронизуючий свист — сиґнал дзвінком — коротке, сильне „готов!“ і приглушено лунає три рази подвійний удар сиґналу у вузкій долинї.

— Добра ніч, пане інжинїр! — кличе машиніст, прикладаючи на працанє по войсковому праву руку до шапки.

— Скажім: добрий день; то по півночи. Їдьте з Богом, Бавмґартнер!

Послїдні слова інжинєра приглушує шум виходячої з машини пари. Поволи отвирає машиніст реґулятора і з гуркотом совгають ся гладкі береги колїс по слизких обмерзлих шинах... Отворити скринки з піском! Тепер мають колеса потрібне терте, аби перемогти тягар поїзду. З глухим шумом виходить дим і пара з комина, з цилїндрів в рівномірних відступах вилїтають струї горячої пари — все коротші і все скорші стають сильні віддихи дужого зелїзного механізму, котрого члени роблять свою роботу з величезним накладом сил двохсот коний. Машиніст вихиляє ся із своєї критої будки, аби поглянути на довгий ряд возів, що мов туловище чорного вужа пересуває ся між ясними масами снїгу. Ясні пятна, відблеск осьвітлених вікон ваґонів, біжать з довгою смугою тїни по білій площи... Ось зворотниця, а трохи близше стоїть на других шинах темна маса льокомотиви з снїговим плугом. Оба машиністи поздоровляють ся взаїмно легким рухом руки і з гримотом минає тяжкий поїзд послїдну зворотницю.

Поважно і мовчки стоять машиніст і єго топник на своїх місцях і глядять в темну ніч. Снїг стає падати густїйший; з лопотом ударить деколи біла хмара о кришу і стїни машиністової будки. Від часу до часу засьвітить ясний сніп огня з під колїс льокомотиви. А всьо довкола виглядає, немов громада яких духів, що переганяють ся і старають ся зі всїх сторін кинути на зелїзницю і пожерти еї.

— А я не казав, Брандль — обертає ся машиніст до топника — що ми нинї будемо мати на сніданє снїгову воду. А до того буря!

Топник нічого не відповів. Він був взагалї трохи сумовитий і мовчаливий хлопець, котрого єго товариші задля чудацких єго привичок звичайно дражнили. У настоятелїв був він добре записаний задля своєї смирности і совістности в службі. Єго тиха вдача була симпатична. Але, як всї, що з ним мали близше до дїла, казали, було в нїм щось темного, загадочного. Одні сьміяли ся і кепкували собі з него, другі казали, що причарувала єго білява Ліза, дочка будника з ч. 67. То була правда. А однако з Брандлем було щось дивного. Од-

управляного на тій земли; а то було би для населеня дуже корисне. В інтересі населеня не можна похваляти такого марнованя державних фондів.

П. Левенштайн говорив против теперішного способу виміру особисто-доходового податку, котрий в практиці веде до великих шикан із сторони податкових властий. Бесідник домагає ся реформи податкових комісий; противить ся, щоби акцийні товариства уважано за капіталістичні; промовляє за зниженєм податку від підприємств, обертаючих малим акцийним капіталом; висказує бажанє, щоби з санациєю краєвих фінансів взяти ся також до санациї міст і домагає ся відшкодованя для громад за полагоджуванє агенд з припорученого круга діланя.

По промові п. Реннера закінчено засїданє.

Відручне письмо монарше про скликанє нового сойму угорского на день 21 червня зазначує, що моральні і материяльні інтереси краю не полагоджені і вимагають скорого рішеня.

Виборчий рух (вибори назначені на 1—10 червня) в Угорщині тепер в повнім розгарі. Крім недїльного віча б. міністра Кріштофого відбули ся ще і инші віча виборчі, однак значінє їх і вага остає далеко поза тамтим вічем. Ґр. Тиса промовляв в Шарошпаток піддержуючи кандидатуру кн. Людвика Віндішґреца, а відтак удав ся до Шаторліяс Уйгелї піддержувати держ. секретаря Казі. Але там привитали его дуже неприязно. Обох обкидано камінями, запортками і піском, так що були приневолені утїкати. Секретаря Казіого так вцілено камінєм в голову, що винесено его непритомного. Кн. Віндішґрец був приневолеволений звести бій з каменярами, котрі его також поранили. Крім того промавляв Вашоні в Прешбурзї, Етвері в Пешті а ґр. Аппоні в Найзоль.

Важною була промова бувшого міністра торговлї Лянґа в Дебречині, в котрій він виступив против змагань Кошутівців до особистої унії і зазначив, що Угорщина може мати будучину лише в звязи з Австриєю. Він назвав дитиньством і зарозмілостию намаганє Кошутівців до підорваня підвалин австро-угорскої угоди. В справі виборчої реформи треба змагати до рішучого кроку вперед а вистерігати ся половичности.

Ґр. Андраші не приняв мандату предкладаного єму відпоручниками з Кошиць, бо не міг би числити на однодушний вибір а не хоче наражати місто на велику боротьбу виборчу.

Підчас відкритя церковного румуньского синоду дійшло до немилих демонстраций против єпископского вікаря Василя Манґру, прихильника політики Тиси, ворожої Румунам. Підчас богослуженя обкидано его запортками, а демонстрация поновила ся на нарадї синоду, так що Манґру був приневолений утїкати бічними дверми. На обідї у епископа Папа не хотїли коло Манґра засїсти деякі гості, а румуньскі посли напали его опісля в готелю, звідки був приневолений утїкати під охороною поліциї.

Хоч турецкі вісти про повстанє в Альбанії дуже оптимістичні, то однак по правдї відносини в Альбанії не так дуже відрадні. Вправдї повстанє вже по малу притихає, зате в турецкім войску вибухли непорозуміня. Іменно серед офіцирів 3 корпусу не може дійти до згоди, в якім напрямі має бути ведена акция против Альбанців. Офіцияльно стверджено, що начальник 3. корпусу Гаді-баша вніс просьбу о відпустку зі свого становища, а кажуть, що також начальник 18. дивізиї ґенерал Джаба вніс просьбу о відпустку і від'їхав до Царгорода, де був на послуханю у міністра війни перед его від'їздом.

Міністер війни Мегмуд-Шефкет прибув вже до Солуня, звідки удає ся дальше до Скоплия. Загально говорять, що власне ті непорозуміня серед войска є цїлию его подорожи; він має їх полагодити. Впрочім міністер війни є тої гадки, що положене в Альбанії не є непокояче і надїє ся, що усмиренє Альбанії удасть ся небавком перевести. Він пересьвідчений, що коли би розходило ся о внїшного ворога, то Альбанцї станули би по сторонї правительства як один муж.

До 9. мая був такий вислїд тіснійших виборів в 225 виборчих округах у Франциї: Вибрано 20 републиканців, 104 радикалів і социялїстичних радикалів, 13 независимих социялїстів, 47 з'єдинених социялїстів, 28 проґресистів, 4 националїстів і 9 консерватистів. Вислїд в 4 випадках ще невідомий. Републиканцї зискали 11 місць, а стратили 12, радикали і социялїстичні радикали зискали 29, стратили 42, независимі социялїсти зискали 5, стратили 11, з'єдинені социялїсти зискали 29, стратили 9, проґресисти зискали 18, стратили 9, националїсти зискали 3, стратили 5, консерватисти зискали 4, стратили 9 місць. Доси вибрано 593 послів (разом з послами, вибраними в першій части виборів), а іменно: 79 републиканців, 262 радикалів і социялїстичних радикалів, 26 независимих социялїстів, 76 з'єдинених социялїстів, 72 проґресистів, 16 националїстів і 62 консерватистів. Число нововибраних послів виносить 201.

Новинки.

Львів, дня 13 мая 1910.

— **Є. В. Цїсар** уділив з своїх приватних фондів запомоги погорільцям громади Риботичі, добромильского повіта, в квоті 4000 К і громадї Городовичі, старосамбірского повіта, в квоті 2000 К.

— **Є. Е. п. Намістник** ґр. Михайл Бобжиньский повернув вчера до Львова.

— **Дрібні вісти.** З Відня щезла оногди дуньска співачка Карен Зеренсен, котра виступала в однім з тамошних театрів „Варієте". Зеренсен має бути незвичайною красавицею. — На Личаківскім кладовищи у Львові хотїла оногди відобрати собі житє 22-лїтна служниця Мария Ральпик, напивши ся отруї. Єї в грізнім станї відвезено до шпиталя. — У Відни дало ся чути передвчера вечером легке землетрясенє. Тревало оно чотири секунди.— Ві второк наїхали на себе в Берлинї два поїзди 19 осіб ранених. — Вчера по полудни при улици Садівницкій у Львові стрілила до себе в самоубийчім намірі жінка адвоката з Киева Апольонія Найманова. Непритомну перевезено єї до шпиталя. Причиною наміреного самобийства була невилїчима недуга груди.

— **Філія** Руского Тов. педаґоґічного в Золочеві уладжує перед феріями безплатний приготовляючий курс до ґімназиї, що розпічне ся 23 мая с. р., коли зголосить ся бодай 5 участників. Замісцеві кандидати можуть найти приміщенє на час курсу в бурсї „Просьвіти" за оплатою 20 К. Зголошувати ся до голови філїї дри Костя Танячкевича в Золочеві.

— **Крадіж книжок.** В послїдних місяцях оголошував один молодий чоловік, що має на продаж дуже цїнні давні книжки. Переважно закупили у него ті книжки, особливо унїкати, книгарі. Они аж пізнїйше переконали ся, що ті книжки походять з віденьскої університетскої бібліотеки і донесли про те управі бібліотеки, яка почала сейчас доходженя, з котрих виявило ся, що в бібліотецї покрадено богато незвичайно цїнних книжок з початків друкарскої штуки то є 15 і 16 столїтя. Дирекция віденьскої поліциї сповістила про те австрийскі і заграничні книгарні, особливо віденьскі і нїмецкі. На основі поліцийного окружника арештовано 6 с. м. в Линцу одного чоловіка, що продавав антикварови незвичайно вартну і рідку книжку. Він є мабуть тим злодієм. Називає ся Осип Кудерна recte Гэрр-Гарт, уроджений в Чілї, має 24 лїт і як повідає, є письменником і кабаретистом.

— **Переселенє до Канади в марцю** с р. В марцю приїхало до Канади більше іміґрантів чим в марцю м. р. Всїх іміґрантів начисляють на 33.075 а в м. р. в сїм самім місяци приїхало 16.469. Сего року в згаданім місяци приїхало 16.469 іміґрантів із Злучен. Держав, а 15.755 з Европи. Протягом цїлого року до кінця марта приїхало до Канади всїх іміґрантів 208.794, з чого із Злучен. Держав 103.789 а 104.995 приїхало з инших країв. Передминулого року приїхало 146.908 поселенців, з чого числять 59.832 із Злучен. Держав а 87.096 з заморских країв. З тих чисел видно, що іміґрация в тім місяцю була найбільшою в історії Канади.

ного разу в часї нічної їзди — було то майже як раз перед роком — коли палив в машинцї і червоний жар осьвітив над машиною і тендером уносячий ся дим і пару та надав їм фантастичного виду, поглянув Брандль на то чудовище і сказав обертаючи ся до машиніста: „Тепер померла моя добра, дорога мати!" Так справдї було, а товариші прозивали его від того часу з насьмішкою „ясновидющим".

Поїзд женє, зі скреготом вє ся острими закрутами, щезає в пітьмі тунелїв, аби минувши мости, під котрими гремлять ледові води і простовісні скали, дійти до своєї цїли. З виїмком малої вузкої смуги на переді, яку осьвітлюють лїхтарні льокомотиви, окружає ніч і пітьма то брязкотяче зелїзом житє, що ставить опір ворожій природї і перевозить крізь пропасти, бурі і морози людий, котрі нїчого не причувають і спокійно дрімають в теплих і вигідних ваґонах.

— Брандль — палити! — кличе машиніст... Механїчно бере топник лопату від вугля, дверцї від горна отвирають ся і криваві хмари горячої пари заливають будку машиніста. Шість разів подає лопата жир жаріючій пацеції. Машиніст добре бачив, що топник кілько разів вкинув вуголь, підносив палаючий зір до гори, де огняні хмари, прибираючи найдивнїйші види, перепливали понад машиною як які духи. Хороший дощ искор розсипав ся понад снїгом. Відтак опускає ся чорна хмара диму на долину і на хвилю заслоняє всякий вид.

— Позір, Брандль!

Той вихиляє ся з машини і каже спокійно:

— Будник ч. 59 має біле сьвітло! — А по хвили додає:

— Але ми побачимо ще нинї червоне.

— Може при будцї ч. 67?

Топник здвигає плечима.

— Скажіть менї, Брандль — приходить менї саме в пору на гадку — сьвященик з Мільляйтен каже... але то чиста нїсенїтниця!

— Що нїсенїтниця? — питає коротко топник.

— То аби бачити без очий — видїти душею — але стій: замкнути скриню з попелом!

Поїзд в'їхав в глубокий вивіз, по обох его боках стоять високі білі снїгові стіни. Замітно зменшає ся скорість їзди і кілька разів викидають колеса великі груди твердо збитого снїгу у воздух, на порушаючі ся части машини, на котел і аж на кришу машиністової будки. Машиніст отвирає ще більше реґулятора, дикий стогін і сапанє заглушує гримiт филь в близькій рiцї — до того свист полудневого вітру і дика погоня білих туманів снїгу. Горяче тїло машини шипить, колеса біжать глухійше, тяжка зелїзна маса хитає ся і мов би дрожала у всїх своїх складових частях.

(Конець буде).

— Справа будови памятника Шевченка. Українське видавництво „Час“ в Київі зібрало на памятник Шевченка 1.000 рублів і через те набуло право мати в головнім комітеті будови памятника свого представителя. Ту суму зібрало товариство з розпродажи біоґрафії поета, яку особливо селяне купують дуже радо. З инших жерел пливуть також поволи жертви, хоч плинули би обильнійше, якби не перешкоди з боку ворожих людий та інституций. Перешкоди ті характеризує хоч би отсей факт. Полтавска ґуберньска земска управа розіслала з кінцем минувшого року учителям хорольского повіта запит, хто бажає збирати жертви на памятник Шевченка. Деякі учителі згодили ся. Один учитель, одержавши від ґуберньскої земскої управи квіткову книжку, спитав ще й інспектора народних шкіл, чи можна збирати жертви. Той, відобравши від него книжку, довго єї продержав, і аж перед Великоднем звернув. Наслідком того було те, що всі учителі хорольского повіта одержали обіжник повітової земскої управи, щоби по змозі здержувати ся від збираня жертв на памятник Шевченка. Тепер учителі не знають, кого слухати. Ґуберньска управа просить збирати жертви, а повітова радить здержувати ся від збираня жертв. — Як звістно, начальник полудневo-західної зелізниці згодив ся, щоби головний комітет розвісив на всіх стациях листкову біоґрафію Шевченка з закликом до жертв. Опісля управи сеї зелізниці повідомила комітет, що без дозволу зелізничих жандармских управ біоґрафії розвішувати не можна. Тоді комітет удав ся до жандармских управ і сими днями київска та одеска жандармска управа прислала дозвіл вивісити на стациї листкову житєпись Шевченка.

— **75.000.000 дол. шкоди.** В 15 стейтах Зединених Держав і почасти в Канаді наробив недавно мороз і буря шкоди на 75 міліонів долярів. Майже весь цьвіт овочевих дерев понищений а в части також ярина. Се стало ся протягом одної доби. Така буря навістила усі ті стейти, що лежать або приникають до великих озер. В Міннесоті, північній і полудневій Дакоті богато засівів знищило. Пароплави захоплені на озерах, понесли шкоди а деякі занесло Бог знає де. Деякі знов згубили ся, як от „Опівнічний Король“, на якім було 50 пасажирів, як також один тяжаровий десь подів ся. Таке знищене овочевого цьвіту відчує майже ціла Америка, бо хоч в инших стейтах овочі зародять, то будуть дорогі. На сім скористала би полуднева Онтерия та Британска Кольомбія.

Телєґрами.

Прага 13 мая. На зборах виборців пос. Кльофач заявив, що перше читане язикового предложеня в палаті послів буде знаком до атаку на правительство. Чеські радикали виступлять против правительства не оглядаючи ся на наслідки.

Константинополь 13 мая. Палата постановила зажадати виданя найдених в Ілдізі тайних справоздань з часів султана Абдул Гаміда.

Константинополь 13 мая. Часописи доносять, що турецка фльота відплила в напрямі Крети.

Солунь 13 мая. Міністер війни Магмуд Шефкет паша обняв ґенеральну команду над войсками в Альбанії.

Новий Йорк 13 мая. Після вістий з Пекіну, удали ся всі російскі консулі на Кореї до Сеуль, аби відбути нараду в справі маючої вскорі наступити анексиї Кореї зі сторони Японії.

Надіслане.

Рух поїздів зелізничих

обовязуючий з днем 1 мая 1910 р. після часу середно-европейского.

ЗАМІТКА. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від **6·00** вечером до **5·59** рано суть означені підчеркненем чисел мінутових.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: **2·30**, **8·55**, **1·15**, **1·30**, **8·40**, 7·27, 10·10, 5·45, 10·05.
З Підволочиск: 7·20, 12·00, **2·15**, 5·40, 10·30.
З Черновець: **12·20**, 5·45*), 8·05, 10·21**, **2·05**, 5·53, **6·35**, 9·50.
*) Із Станиславова. **) З Коломиї.
З Стрия: 7·28, 11·45, 4·25, 7·41, 10·19*, 11·02.
*) Від 19 6 до 11 9 в неділї і р. сьвята.
З Самбора: 8·00, 9·58, 2·00, 9·00.
З Сокаля: 7·32, 1·20, 8·00.
З Яворова: 8·15, 5·00.
З Підгаєць: 11·15, 9·58.

На Підзамче:

З Підволочиск: 7·01, 11·40, **2·00**, 5·17, 10·15.
З Підгаєць: 10·54, 9·44.
З Винник: 6·29, 7·26, 11·55 *)
*) Лиш в середу і суботу.

На Личаків:

З Підгаєць: 10·36, 9·27.
З Винник: 7·08, 6·11, 11·38 *).
* Лиш в середу і суботу.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **12·45**, 3·55, 6·04, **8·25**, 8·40, **2·45**, **3·15**, **6·55**, 7·45, 11·15.
До Підволочиск: 6·20, 10·40, **2·16**, 8·10, 11·32, 11·10.
До Черновець: **2·50**, 6·10, **9·10**, 9·35, **2·23**, 10·36, 2·52 *), 5·59 **).
*) До Станиславова, **) До Коломиї.
До Стрия: 7·30, 10·15, 6·50, 11·25, 1·45.
До Самбора: 6·00, 9·05, 3·40, 10·40.
До Сокаля: 7·34, 2·30, 7·10, 11·35 *).
*) До Рави руск. лиш в неділї.
До Яворова: 8·20, 6·30.
До Підгаєць: 5·58, 6·16.

З Підзамча:

До Підволочиск: 6·35, 11·00, **2·31**, 8·33, 11·32.
До Підгаєць: 6·12, 6·30.
До Винник: 1·30, 10·30 *).
*) Лиш в середу і суботу.

З Личакова:

До Підгаєць: 6·31, 6·50.
До Винник: 1·49, 10·54 *).
*) Лиш в середу і суботу.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

ОГОЛОШЕНЯ.

З друкарні В. Лозиньского, (під зарядом І. Недопада) у Львові. Телефона ч. 527.